

เขียน ได้อย่างถูกต้องและได้นึกความ พุคได้อย่างคล่องแคล่วชัดถ้อยชัดคำ ฟังสิ่งต่าง ๆ
 อย่างเข้าใจและถูกต้องรวดเร็ว ทักษะต่าง ๆ ที่ได้อกล่าวมานี้เป็นความสามารถที่นักเรียนจะ
 ใ้ช้ถ่ายทอดแนวความคิดและความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญในชีวิต
 ของเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต

แต่อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ได้อกล่าวมานี้ ครูจะต้องเลือกและพิจารณาอย่างมีเหตุผลว่า
 ควรจะใช้สื่อทัศนูปกรณ์ชนิดใดดี จึงจะเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก และยั้งต้อง
 คำนึงถึง อายุ พื้นฐานความรู้ และเนื้อหาที่จะสอนต้องให้เหมาะกับวุฒิภาวะของเด็กด้วย

ในการเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนนั้น แอส และ แพคเกอร์ ได้ตั้งเกณฑ์
 ในการเลือกไว้ดังนี้

1. อะไรคือจุดมุ่งหมายที่เราต้องการทำให้สำเร็จ
 2. จะสอนใคร โดยคำนึงถึงอายุ พื้นฐานความรู้ สติปัญญา
 3. มีการจัดงบประมาณไว้สำหรับข้อ
 4. ขนาดของกลุ่มจะเป็นเครื่องช่วยพิจารณาชนิดของอุปกรณ์ที่จะใช้ได้ เช่น
 กระดานดำ หรือบัตรคำ มักจะใช้ไม่ได้ผลในห้องประชุมที่ผู้คนมาก ๆ การใช้เครื่องฉายจะ
 ได้ผลดีกว่า
 5. จะต้องคำนึงถึงความสามารถของผู้สอน
 6. การแบ่งเวลาการใช้อุปกรณ์ให้ไ้ผล ต้องกะระยะเวลาที่แน่นอนได้เหมาะสม
 7. จำนวนนักเรียนที่สอน ต้องเหมาะสมกับการใช้ทัศนูปกรณ์ชนิดนั้น ๆ
 8. อุปกรณ์การสอนนั้นต้องสนองความต้องการของนักเรียน¹
- นอกจากผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกใช้สื่อทัศนูปกรณ์ให้เหมาะสมกับวัย ชั้น และความ
 สามารถของเด็ก เพื่อให้การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้บังเกิดผลอย่างมี

¹ Kenneth B. Hass and Harry Q. Packer, Preparation and Use
 of Audio-Visual Aids, pp. 280-281.

ประสิทธิภาพแล้ว ความจำเป็นอีกอย่างหนึ่งที่ผู้สอนควรจะตระหนักถึงก็คือ ประเภทของวัสดุทัศนูปกรณ์ที่จะนำมาประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชา ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทของวัสดุทัศนูปกรณ์ โดยยึดเอาลักษณะของรูปร่างบาง การใช้งาน การปฏิบัติบ้าง ดังนี้คือ

- เดอ คีฟเฟอร์ (De Kieffer) ได้จัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
1. Nonprojected Materials พวกที่ไม่ต้องใช้เครื่องฉายประกอบ
 2. Projected Materials พวกที่ใช้เครื่องฉายประกอบ
 3. Audio-Material and Equipment พวกวัสดุที่มีเสียงมีเครื่องมือประกอบ

พวกที่ 1 Nonprojected Materials พวกนี้เมื่อพิจารณาคูแล้วจะเห็นได้ว่า วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในห้องเรียน เป็นต้นว่า ชอล์ก กระดานดำ หนังสือแบบเรียน ดินสอ ไม้บรรทัด รูปภาพ แผนที่ ลูกโลก ของจำลอง ของตัวอย่าง ฯลฯ ที่ครูใช้ประกอบการสอนโดยไม่ต้องมีสิ่งอื่นหรือเครื่องมืออื่น ๆ นำมาประกอบอีก หรือไม่ต้องใช้เครื่องฉายประกอบ

พวกที่ 2 Projected Materials เป็นพวกที่ใช้เหมือนกับพวกที่ 1 เลยทีเดียว ไม่ได้ จะต้องมีเครื่องฉายมาประกอบจึงจะทำให้เห็นสิ่งเหล่านั้นได้ พวกนี้ได้แก่ ภาพยนตร์ ฟิล์มสทริป สไลด์ ภาพโปร่งใสต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการต่าง ๆ โดยมีเครื่องฉายฉายภาพออกไปยังจอข้างหน้า ถ้าไม่ใช้เครื่องฉายก็จะมองไม่เห็นภาพหรือเห็นก็เพียงจุดเล็ก ๆ ซึ่งทำให้ไม่เห็นส่วนประกอบที่ละเอียดอื่น ๆ ได้

พวกที่ 3 Audio Material and Equipment เป็นพวกวัสดุที่มีเสียงโดยอาศัยเครื่องมือทำให้เกิดเสียงประกอบ ได้แก่ วิทยุ วิทยุโทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง เครื่องเล่นจานเสียง เป็นต้น วิทยุก็ต้องใช้เครื่องรับ เทปก็ต้องการเครื่องบันทึก และเครื่องเล่นจานเสียงก็เช่นกัน ลำพังมีแต่จานเสียงไม่มีเครื่องเล่นก็จะฟังไม่ได้ ดังนั้น วัสดุอุปกรณ์พวกนี้จะฟังเสียงต้องการอาศัยเครื่องมือประกอบด้วย ¹

¹ Robert E. De Kieffer, Audio-Visual Instruction (New York: The Center for Applied Research in Education, 1965), p. 117.

คณะกรรมการนิเทศการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จำแนกสื่อทัศนูปกรณ์ออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 6 ประเภท ดังนี้

1. วัสดุลายเส้น (Graphic Materials) แบ่งออกเป็น 9 ชนิด
 - 1.1 กระดานดำ
 - 1.2 กราฟ
 - 1.3 การ์ตูน
 - 1.4 ป้ายนิเทศ
 - 1.5 ป้ายผ้าสำลี
 - 1.6 โปสเตอร์
 - 1.7 แผนที่ และลูกโลก
 - 1.8 แผนภูมิ
 - 1.9 แผนภาพ
2. วัสดุมีทรง (Social Materials) แบ่งออกเป็น 6 ชนิด
 - 2.1 ของจริง
 - 2.2 ของจำลอง
 - 2.3 ของตัวอย่าง
 - 2.4 ของลอกแบบ
 - 2.5 ใคออรามา
 - 2.6 พิพิธภัณฑ์โรงเรียน
3. สื่อทัศน (Auditory Materials) แบ่งเป็น 4 ชนิด
 - 3.1 เทปเสียง
 - 3.2 แผ่นเสียง
 - 3.3 ระบบขยายเสียง
 - 3.4 วิทยุ

4. ภาพนิ่ง (Still Pictures) แบ่งเป็น 10 ชนิด

- 4.1 फिल्मสตริป
- 4.2 ภาพเขียน
- 4.3 ภาพถ่าย
- 4.4 ภาพโปรเจกต์
- 4.5 ภาพผนัง
- 4.6 ภาพสามมิติ
- 4.7 รูปทัศนมา
- 4.8 รูปภาพ
- 4.9 สมุดภาพ
- 4.10 สไลด์

5. กิจกรรมรวม (Activities) แบ่งเป็น 8 ชนิด

- 5.1 กระดาษทราย
- 5.2 การทดลอง
- 5.3 การศึกษานอกสถานที่
- 5.4 การสาธิต
- 5.5 การแสดงบทบาท
- 5.6 การเล่นเกมละคร
- 5.7 งานที่เป็นโครงการ
- 5.8 นิทรรศการ

6. ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ (Motion Pictures and Television)

จากการจัดแบ่งประเภทของโสตทัศนูปกรณ์ของนักการศึกษาหลายท่าน ทำให้ผู้วิจัย

1. ตระหนักถึงประเภทของโสตทัศนูปกรณ์ที่จะนำมาประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบังเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงผู้เรียน

ให้ไต่ทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น โสตทัศนูปกรณ์ที่จะมีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยจึงได้แบ่งชนิดของโสตทัศนูปกรณ์ตามทักษะของภาษา ไว้ดังนี้คือ

ชนิดของโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ในการสอนการฟัง-พูดของครู

- เทปเสียง
- แผ่นเสียง
- วิทยู
- โทรทัศน์
- ไมโครโฟน
- การอภิปราย
- ใตวาทิ
- รายงาน
- เลานิทาน
- สนทนา
- ละคร
- การเล่นเกมสต่าง ๆ
- การสาธิต
- การศึกษานอกสถานที่
- วิทยากร
- รูปภาพ

ชนิดของโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ในการสอนอ่านของครู

หนังสือ พจนานุกรม ปทานุกรม บัตรคำ แผนภูมิ กระจกานนิเทศ รูปภาพ การเล่นเกมแบบละคร แปนหมุน กระจกาะเลื้อน นิทรรศการ การสาธิต การศึกษานอกสถานที่ วิทยากรของจำลอง ของจริง ไคออรามา

ชนิดของโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้สอนการเขียนของครู

กระจกะบะทราย บัตรคำ แบบฝึกหัดการคัดลายมือ แผนภูมิ กระจกานนิเทศ การสาธิต นิทรรศการ รูปภาพ หนังสือ ของจำลอง ของจริง การเล่นเกมสต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ การศึกษานอกสถานที่ เทปเสียง สไลด์

กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา

การสอนภาษาให้เกิดผลให้เด็กเป็นผู้ที่สามารถใช้ทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้มีประสิทธิภาพ ครูควรส่งเสริมเด็กให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยการเรียนการสอนให้โดยผลดียิ่งขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ไม่จำเป็นต้องกระทำครบทุกประการ ครูควรส่งเสริมให้เด็กทำเท่าที่กำลังความสามารถและการเงินของโรงเรียนจะอำนวยให้ได้ กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่

1. ครูและเด็กร่วมกันตั้งปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนหรือเรื่องที่ส่วนมากสนใจแล้วแบ่งหมุกันทำงาน คนควานำมารายงานในชั้น

2. การทำสรุปภาพในการเรียนวิชาอ่าน ให้ได้กรวบรวมภาพต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ หรือภาพที่วาดขึ้นเอง โดยจัดทำเป็นสรุปภาพ และมีคำบรรยายสั้น ๆ อธิบายประกอบภาพ

3. การทำอุปกรณ์การสอนในวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงหุ่นกระบอก เพื่อประกอบเนื้อเรื่องที่อ่าน นิทาน หรือนิยายพื้นเมือง จะทำให้ทั้งผู้แสดงและผู้ชมรู้สึกสนุกสนาน และจดจำเนื้อเรื่องนั้นได้นาน

จากชนิดของวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า วัสดุวัสดุที่เป็นอุปกรณ์ที่สามารถหาได้ง่าย ราคาถูก และสะดวกต่อการนำมาใช้ประกอบการสอนมากกว่าอุปกรณ์วัสดุอื่น จึงเป็นหนทางหนึ่งที่ครูภาษาอังกฤษนิยมใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้เห็นของจริงหรือของแทนควยตา และได้ฟังคำบรรยายต่าง ๆ ด้วย ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์รองในขณะเดียวกันนี้ โดยครูผู้สอนสามารถจะจัดทำได้ไม่ยากนัก ถ้าใครจักนำเอาวัสดุอุปกรณ์บางชนิดมาใช้ให้ถูกต้องกับเนื้อหาวิชาและบทเรียน อันจะทำให้บทเรียนนั้น ๆ น่าสนใจยิ่งขึ้น ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงชนิดของวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะขอแยกกล่าวเป็นชนิด ๆ ดังต่อไปนี้

1. สิ่งพิมพ์

1.1 ตำราเรียน เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นตรงตามเนื้อหาที่มีอยู่ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และได้กำหนดใช้เป็นแบบเรียนโดยตรง

1.2 หนังสือคู่มือ เป็นหนังสือที่ใช้ประกอบกับตำราเรียน ในหนังสือนี้จะมีแบบฝึกหัดให้ทำ

1.3 หนังสืออ่านประกอบ เป็นหนังสือที่อ่านประกอบกับตำราเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากขึ้น เนื้อหาอาจไม่ตรงตามหลักสูตร ในวิชาภาษาอังกฤษมีหนังสือประเภทนี้มาก อาจจะทำเป็นหนังสือนิยาย การ์ตูน

1.4 หนังสือพิมพ์และนิตยสาร หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ หรือนิตยสารจากต่างประเทศ ใช้เป็นอุปกรณ์การสอนในวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เป็นการเพิ่มทักษะในการอ่าน

1.5 พจนานุกรม เป็นหนังสือที่รวบรวมคำศัพท์ เพื่อใช้ค้นหาความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ พจนานุกรมอังกฤษที่ใช้กันอยู่มีสองชนิด คือ ชนิดที่คำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ คำแปลเป็นภาษาไทย อีกชนิดหนึ่งทั้งคำศัพท์และคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ

2. วัสดุตายเส้น

2.1 แผนภูมิและแผนภาพ แผนภูมิเป็นอุปกรณ์การสอนที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อเท็จจริง แสดงการเปรียบเทียบ การจำแนกแจกจ่ายหรือรายละเอียด แผนภาพเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาพ ความหมายของคำว่า แผนภูมิและแผนภาพใกล้เคียงกันมาก ครูหรือนักเรียนสามารถที่จะทำแผนภูมิและแผนภาพขึ้นเพื่อเกี่ยวกับภาษาได้ แผนภาพที่ควรทำไว้ในห้องเรียน คือ แผนภาพที่แสดงวิธีออกเสียงต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย ทิศไว้ในห้อง และแผนภูมิเกี่ยวกับการใช้ tenses ต่าง ๆ เป็นต้น

การเขียนแผนภาพนั้น ไม่จำเป็นต้องใช้ศิลปะเข้าช่วย เพียงแต่มีปากกาหรือดินสอก็เขียนภาพได้ การใช้แผนภูมิและแผนภาพเป็นสิ่งธรรมดาในการสอนภาษาอังกฤษ ควบเหตุผลหนึ่งที่เป็นความจริงว่า ครูจะต้องเป็นผู้รอบรู้และใช้เครื่องมือที่ราคาถูกที่สุด การใช้แผนภูมิและแผนภาพเพื่อแสดงให้เห็นว่าอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพดีนั้นไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง การใช้แผนภูมิและแผนภาพที่ประหยัดทั้งเวลาและทุนทรัพย์ คือ ใช้เขียนบนกระดานดำ เพียงแต่มีชอล์กก็สเก็ตภาพได้

2.2 การ์ตูน เป็นตัวแทนที่เกี่ยวกับบุคคล ความจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ บางเรื่อง อาทิเช่น จะสร้างเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน หรืออาจเป็นการเยาะเย้ยเสียดสีสังคม การใช้การ์ตูนในชั้นเรียนนั้น นักเรียนต้องเข้าใจความหมายใดบ้าง ครูอาจให้ดูเรียนเขียนประโยคที่ถูกต้องตามภาพที่ให้นักเรียนดูหรือตั้งคำถามที่เกี่ยวกับภาพแล้วให้นักเรียนตอบ ฯลฯ การอ่านหนังสือการ์ตูนจะช่วยให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน การ์ตูนนั้น ครูอาจจะเขียนขึ้นเองหรือนำมาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่าง ๆ

2.3 กระเปาะผนัง เป็นอุปกรณ์ที่ทำได้ง่าย ใช้เสียบบัตรคำหรือภาพนูนในห้องเรียนภาษาอังกฤษควรมีกระเปาะผนังทุกห้อง เพราะใช้ง่าย นำหนักเบา ด้านหลังของกระเปาะผนังอาจทำเป็นแผ่นป้ายสำคัญไว้แทนกระดานดำได้อีกด้วย

2.4 บัตรคำ ในการสอนภาษาอังกฤษ บัตรคำมีประโยชน์มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นการอ่าน การเขียน และการสร้างประโยค การใช้บัตรคำในการสอนคำศัพท์ ครูจะใช้เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่สอนไปแล้ว หรือเพื่อสอนคำศัพท์ใหม่ เมื่อต้องการให้นักเรียนฝึกพูด ก็ให้อ่านบัตรคำซ้ำ ๆ กัน นอกจากนี้ยังใช้บัตรคำในการเล่นเกมส์ฝึกภาษา การทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วและใช้วัดผลได้อีกด้วย การทำบัตรคำ ถ้าใช้กับเด็กในระยะเริ่มเรียน ควรใช้คำพยางค์เดียวโดด ๆ เช่น bird, hand, boy, girl เด็กจะได้ไม่สับสน แล้วจึงค่อยเพิ่มพยางค์ขึ้นเรื่อย ๆ

การที่จะใช้บัตรคำให้โดยผลมากที่สุดนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. คำภาษาอังกฤษที่เขียน ควรจะมีขนาดโตพอสมควร เพื่อให้นักเรียนได้เห็นโดยทั่วถึงกัน ขนาดของตัวอักษรที่พอใช้ได้ในห้องเรียนโดยทั่วไป คือ ขนาด 2 นิ้ว
2. การเขียนคำต่าง ๆ บนบัตรคำนั้นควรเขียนเพียงบรรทัดเดียว
3. การเขียนคำศัพท์บนบัตรคำนั้น ควรจะคำนึงถึงประเภทตัวอักษรที่จะใช้เขียนด้วย ถ้าจะใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (เช่น A-Z) ก็ให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด ถ้าจะใช้อักษรตัวพิมพ์เล็ก (เช่น a-z) ก็ให้ใช้ตัวอักษรประเภทเดียวกัน ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันมิให้เกิดการสับสนการใช้ตัวอักษรต่าง ๆ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกอย่างหนึ่งก็คือ การเขียนอักษรตัวพิมพ์ใหญ่สำหรับชื่อคน ชื่อสถานที่ เป็นต้น ควรที่จะระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง

2.5 กระดานคำ เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอนที่มีอยู่กับห้องเรียนมานานแล้ว ครูใช้กระดานคำได้หลายโอกาส เช่น เพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้ว เขียนคำศัพท์ใหม่ ๆ เขียนโครงสร้างของภาษา ให้ขอแนะนำและนำขอบทรวงขึ้นมาอธิบาย นอกจากนี้ให้นักเรียนออกมาแข่งขันกันเขียนศัพท์บนกระดานคำ

2.6 แผนป้ายสำคัญ เป็นแผนป้ายที่หุ้มด้วยผ้าสำคัญหรือผ้าสักหลาด สำหรับขึ้น ส่วนที่นำมาใช้ติดบนป้ายสำคัญนั้น ใช้กระดาษทรายปิดไว้ด้านหลัง เพื่อนำไปติดกับแผนป้ายสำคัญ ในการสอนความเข้าใจภาษา เป้าการแต่งประโยคและเรื่องราวได้ เช่น อาจติดภาพบนแผน ป้าย แล้วให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค นอกจากนี้แผนป้ายสำคัญยังใช้ฝึกการเล่นทาน การใช้ศัพท์ ให้นักเรียนไปแข่งขันติดคำศัพท์เป็นทีมไป ฝ่ายใดติดได้ถูกต้องและรวดเร็วก็เป็น ฝ่ายชนะ นักเรียนจะสนุกสนานกับการเรียนมากยิ่งขึ้น

2.7 ป้ายนิเทศ เป็นแผนป้ายใหญ่มากติดไว้ข้างกระดานคำทั้งสองข้างหรือ หลังนั้น เพื่อแสดงรูปภาพ ของจริง บัตรคำ แผนภูมิและอื่น ๆ ความมุ่งหมายในการใช้ป้าย- นิเทศเพื่อช่วยให้เกิดความสนใจ เพิ่มพูนความรู้ใหม่ให้กว้างขวางขึ้น ในการสอนภาษาอังกฤษสามารถใช้ป้ายนิเทศเพื่อการบรรยายที่มีกฎเกณฑ์ ใช้แสดงผลงานที่ดีเด่นของนักเรียน ใช้สรุปบทเรียน ติดประกาศอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ป้ายนิเทศช่วยส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของ นักเรียนได้มากมาย

2.8 แผนภาพอวัยวะในการออกเสียง เป็นแผนภาพที่แสดงวิธีการออกเสียง ต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์อย่างมากในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ผลดียิ่งขึ้น แผนภาพอวัยวะในการออกเสียงนี้ควรจะเป็นอุปกรณ์ที่จัดไว้ในห้องเรียน เช่น ติดไว้ที่ ฝาผนัง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เห็นอยู่เป็นประจำ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและเป็น ทางหนึ่งที่จะช่วยทำให้การออกเสียงของนักเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้การติดแผนภาพ แผนภูมิดังกล่าวไม่ควรจะติดมากมาย ควรจะติดเฉพาะแผนภาพหรือแผนภูมิอวัยวะในการ ออกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนส่วนมากเท่านั้น นอกจากนี้การติดควรจะต้องคิดให้เป็น ระเบียบเพื่อความสวยงามด้วย

3. วัสดุมีทรง

3.1 ของจริง อุปกรณ์ที่เป็นของจริงนักเรียนจะเข้าใจได้ทันทีที่เห็นและจำ ได้นาน ใช้ในการสอนศัพท์ โครงสร้างทางภาษา หรือรูปแบบต่าง ๆ ของจริง ได้แก่ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเล็ก เช่น โตะ แก้ว กระดานคำ ขอลด ปากกา ดินสอ หนังสือ ฯลฯ เครื่องใช้ใน

บ้าน ถ้าหากครูใช้ของจริงเหล่านี้ประกอบการสอนจะช่วยให้นักเรียนเรียนด้วยความเข้าใจ และมีความหมาย

3.2 ของตัวอย่าง ของตัวอย่างนี้มีความหมายคล้ายกับของจริง แต่ต่างกันตรงที่ว่าของตัวอย่างนั้น เป็นทำนองตัวแทนของสิ่งของกลุ่มหนึ่ง ประเภทหนึ่ง แต่วัสดุของจริงไม่ใช่ตัวแทนของสิ่งของ แต่เป็นของสมบูรณ์เฉพาะตัวของมันเอง ของตัวอย่างอาจจะช่วยให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น

3.3 หุ่นจำลอง เนื่องจากของจริงมีข้อจำกัดหลายอย่าง ครูไม่อาจนำมาศึกษาได้ อาจมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา ของนั้นอยู่ไกลเกินไป มีขนาดใหญ่เกินไปบ้าง เมื่อของจริงไม่อาจหาได้หรือไม่สะดวกในการนำมาแสดง ก็จะใช้ของจำลองมาแทนได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างหุ่นจำลอง ได้แก่ ของ วัตถุ สถานที่ ฯลฯ

4. สื่อวัสดุ ได้แก่ เทปบันทึกเสียงและแผ่นเสียง ในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีครูชาวต่างประเทศมาสอนภาษาโดยตรง แต่นักเรียนจะมีโอกาสฟังเสียงจากเจ้าของภาษาได้ไม่ยากนัก ด้วยการใส่เทปบันทึกเสียงและแผ่นเสียง ซึ่งหาซื้อที่ผลิตสำเร็จรูปแล้วได้ตามท้องตลาดทั่วไป โรงเรียนมัธยมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยที่อยู่ใกล้ ๆ ที่พร้อมจะให้ยืม การใส่เทปบันทึกเสียง และแผ่นเสียง เพื่อใช้ในการสอนฟัง (Oral Comprehension) บทสนทนา อาชยาน และเพลง แผ่นเสียงที่ใช้ประกอบบทเรียนจะจัดไว้เป็นบท ๆ เวลาเปิดให้นักเรียนฟัง อาจให้อ่านตามหรือให้ฟังอย่างเดียว ถ้าไม่ใช่แผ่นเสียงจะใช้เทปซึ่งอาจจะบันทึกซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง คำพูดในเทปหรือแผ่นเสียงไม่ควรให้จังหวะซ้ำติดปกติ จะทำให้นักเรียนเข้าใจผิดในสำเนียงที่ได้ยินนั้น เครื่องบันทึกเสียงและแผ่นเสียงให้ประโยชน์มากเท่ากับการใช้เครื่องฉายสไลด์ และฟิล์มสตริป

5. ภาพนิ่งและภาพยนตร์

5.1 รูปภาพ ใช้ได้ดีและเหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ ภาพที่ใช้ได้งายที่สุด ได้แก่ ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพเขียน จากหนังสือ และแมกกาซีน รูปภาพเป็นอุปกรณ์ที่มีคุณค่า แตรราคาเบา นอกจากนั้นยังใช้รูปภาพประกอบการสอนเรียงความ ครูนำภาพมาให้ให้นักเรียนดู แล้วอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่สำคัญ ๆ ของภาพให้นักเรียนเข้าใจ แล้วจึงให้นักเรียนแต่งประโยค

ตามรูปภาพนั้น ก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนเรียงความ ครูอาจตั้งคำถามเพื่อเป็นทางให้นักเรียน
เข้าใจก่อนก็ได้

การเลือกรูปภาพจะต้องเลือกใช้ด้วยความระมัดระวัง ภาพจะต้องมีขนาดใหญ่พอที่นักเรียนจะเห็นได้ชัดเจนทั้งห้อง ถ้าเป็นภาพสีจะดีกว่าภาพขาวดำ เล็ก ๆ ชอบภาพ
สีมากกว่า นอกจากนี้การใช้ภาพสีอาจจะใช้สอนเกี่ยวกับเรื่องสีได้อีก เช่น ตั้งคำถามว่า
How many colours are there in this picture? What colour do you
like? ถ้ามีภาพมากกว่า 1 ภาพ จะใช้ฝึกเกี่ยวกับพหูพจน์ (plurals) ได้อีกด้วย
ภาพที่เก็บไว้มาก ๆ ภาพที่เก็บไว้มาก ๆ อาจให้เด็กทำเป็นคิกขันนารีภาพได้อีกด้วย

รูปภาพเป็นภาพทึบแสง ที่ใช้กับเครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque
Projector) ได้ บางครั้งรูปภาพที่เล็กดูก็ไม่ทั่วถึงทั้งชั้น เมื่อใส่เข้าไปในเครื่องฉาย
ภาพทึบแสงภาพจะขยายใหญ่ขึ้น ภาพที่ตองการบางครั้งมีอยู่ในหนังสือ ก็ใช้กับเครื่องฉาย
ทึบแสงได้ เครื่องฉายภาพทึบแสงใช้น้ำยของจริง เช่น ตัวอย่างหินแร่ต่าง ๆ ตลอดจนบท-
ความจากหน้าหนังสือพิมพ์

5.2 ภาพโฆษณา ภาพโฆษณาเป็นอุปกรณ์การสอนอีกอย่างหนึ่งซึ่งสามารถใช้
เพื่อเป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียน พุด คิด และทำบางสิ่งบางอย่างที่ครูต้องการได้ สามารถ
ทำให้นักเรียนหรือผู้ดูเกิดความตื่นเต้น สนใจ และอยากรูดอกศึกษาเรื่องราวที่ครูต้องการให้
เรียน นับว่าภาพโฆษณาเป็นเครื่องกระตุ้นหรือชักชวนให้นักเรียนหันมาสนใจตอบทเรียน
นอกจากนี้ครูยังใช้ภาพโฆษณาเป็นเครื่องเตือนใจได้อีก เช่น ความปลอดภัยบนท้องถนนหลวง
ความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ ฯลฯ ครูใช้ภาพโฆษณาเพื่อสร้างบรรยากาศให้แก่การเรียน
คือ ครูนำภาพโฆษณาต่าง ๆ มาประดับห้องเรียนเป็นภาษาไทย จะทำให้ห้องเรียนน่าดูยิ่งขึ้น
ใช้เพื่อประกาศข่าวและหาความนิยม นักเรียนจะได้ประโยชน์ในการประกาศข่าวต่าง ๆ ที่
เกี่ยวกับกิจกรรมในชั้นเรียนและโรงเรียนของตน เช่น การแสดงละคร การแข่งขันกีฬา การ
ประกวดความสะอาด ฯลฯ เหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องมีการทำภาพโฆษณาขึ้นใช้ ใช้
ภาพโฆษณาเพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มและร่วมมือกันในการทำงาน ครูควรเปิดโอกาสให้
นักเรียนได้แสดงสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว โดยการทำภาพโฆษณาขึ้นเอง เช่น ใหญ่จักการใช้เวลา

วางให้เป็นประโยชน์ โดยช่วยกันออกความคิดเห็นและใช้ถ้อยคำ และเด็กจะแสดงความริเริ่มของตนเองออกมาให้ปรากฏ ภาพโฆษณาที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้นมาเองนั้น จัดว่ามีประโยชน์ต่อการเรียนที่สุด เพราะว่า ทำขึ้นมาอย่างมีความหมายแท้จริง ดังนั้น ครูควรส่งเสริมการทำภาพโฆษณาให้เป็นกิจกรรมในการเรียนอย่างหนึ่งตามโอกาสที่เห็นสมควร

5.3 สไลด์และฟิล์มสตริป เป็นภาพนิ่ง ใช้เมื่อต้องการให้เห็นพร้อมกันทั้งชั้น จุดมุ่งหมายในการใช้สไลด์และฟิล์มสตริป ก็เพื่อใช้ในการสอนภาษาศาสตร์ ครูอาจให้นักเรียนบรรยายปากเปล่าภายหลังดูสไลด์หรือฟิล์มสตริปแล้ว หรืออาจตั้งคำถามภายหลังจากที่ดู ข้อดีของสไลด์ที่ต่างจากฟิล์มสตริปคือ สามารถเลือกฉายเป็นบางภาพได้ ส่วนข้อดีของฟิล์มสตริปคือการลำดับเรียงไว้อย่างเรียบร้อย ทั้งสไลด์และฟิล์มสตริปมีทั้งภาพสีและขาวดำ

5.4 แผนภาพโปร่งแสง ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Overhead Projector) ใช้ได้เหมือนกระดานดำ แต่ดีกว่าตรงที่ครูหันหน้าเผชิญกับผู้เรียนได้ขณะเรียน ครูมีโอกาสเตรียมและเขียนเนื้อหาไว้ล่วงหน้า ใช้เขียนมอบหมายผู้เรียน

5.5 ภาพยนตร์ เป็นอุปกรณ์การสอนชนิดที่ได้ยินทั้งเสียงและแสดงการเคลื่อนไหว การใช้ภาพยนตร์จะช่วยให้นักเรียนเห็นสถานที่หรือเหตุการณ์ได้ชัดเจนเหมือนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์จริง ๆ ภาพยนตร์เสียงจะช่วยให้นักเรียนได้สังเกตการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ กันได้ การสอนการออกเสียงทำให้นักเรียนได้ชมภาพยนตร์ที่ทำเฉพาะเกี่ยวกับการแสดงอวัยวะออกเสียง ว่าเสียงใดเกิดจากอวัยวะส่วนใดในปาก ตำแหน่งของลิ้นอยู่ที่ตรงไหน นักเรียนจะเข้าใจยิ่งขึ้น การฝึกการฟังประโยคในรูปต่าง ๆ กัน จะสังเกตได้จากคำสนทนาในภาพยนตร์นั่นเอง

6. โทรทัศน์และวิทยุ เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้และขจัดปัญหาการขาดแคลนครูได้เป็นอย่างดี / เทศบาลกรุงเทพมหานคร ได้จัดรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในโรงเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 5-7 ส่วนรายการวิทยุศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ริเริ่มทำมานานแล้ว รายการเช่นนี้จะมีคุณค่าต่อนักเรียนได้เต็มที่เมื่อครูให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนก่อน ครูผู้ควบคุมชั้นเรียนจะมีหนังสือคู่มือรายการทางโทรทัศน์และวิทยุอยู่แล้ว ก่อนจะเริ่มรายการและเมื่อจบรายการแล้วจะต้องเน้นให้เห็นความสำคัญของสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว อาจให้มีการทดสอบภายหลังจาก

7. กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนภาษาอังกฤษ ครูอาจนำกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ได้หลายอย่าง

7.1 การแสดงละครและการแสดงท่าทาง (Dramatization and Role play) หมายถึง การแสดงเพื่อเป็นสื่อความเข้าใจกันระหว่างผู้แสดงและผู้ดู เป็นการถ่ายทอดความหมายที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในโรงเรียนครูนิยมใช้การแสดงละครและการแสดงท่าทางประกอบในการเรียนที่เกี่ยวกับภาษามาก นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนไปแล้วมาฝึกให้เกิดความชำนาญ ส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าใจและจำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้อย่างดีและนานวัน

ในการจัดบทเรียนสนทนาภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ครูให้นักเรียนไปท่องจำมาแล้วให้แสดงท่าทางประกอบคำศัพท์ ตัวอย่าง ครูพูดคำว่า walk ให้นักเรียนแสดงท่าทาง walk ตามความหมายของคำ คำอื่น ๆ ก็เช่นกัน คือ stand up, sit down, open, sleep etc.

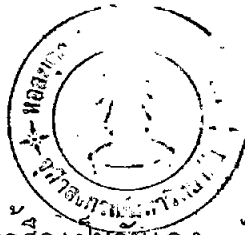
การแสดงละครนั้นควรใช้กับนักเรียนในระดับชั้นที่พอจะเข้าใจภาษาอังกฤษ ได้เป็นอย่างดีพอสมควร เป็นเรื่องสั้น ๆ ใช้ในประโยคคำพูดไม่ยากนัก

7.2 การเล่นเกมส์ภาษา เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยในการสอนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จะสร้างความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ฝึกให้เป็นผู้มีควมฉับไวในการคิดและความสนุกสนานในวิชาที่เรียน

7.3 การเล่านิทาน ครูหาภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเล่าโดยครูเล่าก่อนแล้วให้นักเรียนช่วยกันแต่ง ตัวอย่างเช่น Once upon a time, there was a beautiful girl whose name is Cinderella. ในการเล่าเรื่องครูอาจใช้สไลด์หรือฟิล์มสตริปประกอบ

7.4 การร้องเพลง ในการเรียนภาษา การร้องเพลงก็เท่า ๆ กับคำพูด นักเรียนจะสนุกสนานกับเพลงที่นิยมกันในต่างประเทศ เป็นการส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนบทเรียนบางบทใช้เพลงประกอบได้ควย

7.5 กิจกรรมนักเรียน ได้เจริญขึ้นเพื่อสนองความสนใจของผู้เรียน บ่อยครั้งที่กิจกรรมผู้เรียนได้เขามามีบทบาทสำคัญในหลักสูตร แต่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ครู

และนักเรียนที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกันจะมีความรู้สึกเป็นกันเอง ไม่มีพิธีรีตรองอะไรมากนัก ผู้เรียนจะทำด้วยความสนุกสนานโดยไม่มีคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้องของด้วย นักเรียนที่เรียนหนังสือไม่เก่งอาจจะทำงานที่เขาสามารถได้ดีที่สุด ในปัจจุบันในโรงเรียนต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถม ปลายจนถึงมหาวิทยาลัย ได้ให้มีชมรมต่าง ๆ เช่น ชมรมภาษาไทย ชมรมวิทยาศาสตร์ ชมรมดนตรีไทย ฯลฯ ครูที่สอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมให้มีการจัดชมรมภาษาอังกฤษขึ้น กิจกรรมที่ทางชมรมจัดซึ่งมีคุณค่าแก่การเรียนการสอน คือ

7.5.1 งานเทศกาล (Social Affair or Festive Occation)

การจัดงานเนื่องในโอกาสสำคัญต่าง ๆ เช่น การจัดงานรื่นเริงในวันปีใหม่ วันคริสมาส ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศนั้น ๆ การจัดงานไม่ใช่ทำให้เด็กมีโอกาสสนุกสนาน และเป็นการพักผ่อนเท่านั้น แต่เป็นการสอนทางอ้อมและทำให้เด็กไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

7.5.2 รายการดนตรี (Musical Program) การจัดกลุ่มร้องเพลง

นิยมกันมาก นักเรียนที่มีความสามารถทางคานการร้องเพลง เล่นกีฬา เปียโน หรือเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ อาจให้การต้อนรับเพื่อนโดยการโชว์ให้ดู การจัดกิจกรรมอย่างนี้ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความสามารถ ซึ่งในเวลาปกติเขาไม่มีโอกาส โดยโฆษกจะกล่าวเป็นภาษาอังกฤษ เป็นการสอนการใช้คำและดนตรี

7.5.3 ละครตลกสั้น ๆ (Skit and Play) นักเรียนจะแสดง

เรื่องตลกขบขันและแสดงละคร อาจจะจับตอนใดตอนหนึ่งในวรรณคดีมาแสดงเพื่อให้สมาชิกหรือบุคคลที่สนใจชม

7.5.4 ภาพยนตร์ (Film) หมายถึง ทั้งฟิล์มขนาดสั้นและขนาดยาว

ฉายให้สมาชิกในชมรมดู การฉายอาจจัดฉายสัปดาห์ละครั้ง ใช้เวลาพักก็ได้ เรื่องที่น่าสนใจมาฉายจะเป็นการแนะนำให้รู้จักประเทศต่าง ๆ ก็ได้ ในการนี้ทางชมรมต้องมีทุนพอ หรืออาจยืมจากแหล่งวัสดุอื่น

7.5.5 การบรรยาย (Lecture) ทางชมรมอาจเชิญบุคคลใน

ท้องถิ่นหรือแขกรับเชิญผู้เป็นเจ้าของภาษามาพูดในหัวเรื่องที่น่าสนใจ

8. ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นห้องที่จัดไว้พิเศษต่างหากจากห้องเรียนซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องบันทึกเสียง ปุ่มบังคับเครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง หูฟัง โต๊ะควบคุม และช่องนั่ง (booth) โต๊ะของละ 1 คน นักเรียนไคยินทางหูฟัง อุปกรณ์เหล่านี้มีราคาแพงมาก แต่ให้ประโยชน์ในการเรียนภาษาไคยเป็นอย่างมาก นักเรียนจะคุ้นกับสำเนียงที่ถูกตอง ในการใช้เครื่องบันทึกเสียง นักเรียนจะฟังอย่างเดี่ยวหรืออัดเสียงตัวเอง แล้วจะไคยแก้ไขทันทีจากครูผู้ควบคุม การฝึกหัดตองทำกันซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ห้องปฏิบัติการทางภาษาเปิดโอกาสให้นักเรียนไคยฝึกฝนทักษะทั้งสี่ไคยตามความสามารถของแต่ละคน

ตามที่ไคยกล่าวถึงชนิดของวัสดุทัศนูปกรณ์มาข้างต้นนี้ จะเห็นไคยว่าอุปกรณ์การสอนที่ครูภาษาอังกฤษนิยมนำมาใช้ในส่วนมากเป็นอุปกรณ์ประเภททัศนวัสดุ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่หาไคยได้ง่าย ราคาไคยไม่แพง และยังสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไคยได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย สำหรับอุปกรณ์ประเภทวัสดุก็เป็นอุปกรณ์อีกอย่างหนึ่งที่มีประสิทธิภาพสูงตองการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับทัศนวัสดุ แต่เนื่องจากมีราคาแพงและทางโรงเรียนต่าง ๆ ไม่สามารถจัดหามาไคยได้ เนื่องจากขาดงบประมาณ นอกจากนี้การที่ครูจะนำเอาวัสดุทัศนูปกรณ์มาประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ไคยให้ไคยผลดีนั้นขึ้นอยู่กับตองประกอบหลายอย่างด้วยกัน เช่น จิตวิทยาการเรียนรูทางภาษา การพัฒนาการของเด็ก เนื้อหาวิชาและเทคนิคของครูผู้ไคยวัสดุทัศนูปกรณ์

สมพงษ์ ศิริเจริญ ไคยกล่าวถึงหลักเกณฑ์การพิจารณาการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้บังเกิดผลดีแก่นักเรียนในชั้น ดังนี้

1. จากการวิจัยของนักการศึกษาไคยแสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์การสอนนั้นถ้านำมาใช้ให้พอดีและพอเหมาะแล้ว ก็ไคยจะเกิดผลดีแก่ผู้เรียนมากที่สุด ส่วนที่ไคยว่าจะใช้ไคยอย่างไรมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะโดยเฉพาะของแต่ละเรื่องแต่ละวิชา นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของครูและสภาพของนักเรียนแต่ละชั้นอีกด้วย โปรคระลึกเสมอว่า ไม่มีอุปกรณ์การสอนชนิดไคยใดที่สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนไคยได้ทุก ๆ เรื่อง และทุก ๆ สถานการณ์

2. ในการใช้อุปกรณ์การสอนไคยใด ๆ ก็ตาม ครูควรจะเปิดโอกาสให้เด็กไคยร่วมงานด้วย ซึ่งอาจจะก่อน ระหว่าง หรือหลังจากการใช้อุปกรณ์การสอนของครูแล้วก็ได้ เช่น ครู

กับเด็กอาจจะเตรียมและช่วยกันทำอุปกรณ์ หรือให้เด็กออกมาร่วมแสดง ขณะที่ครูกำลังแสดง
ในชั้นหรืออภิปรายร่วมกัน หลังจากทีครูแสดงอุปกรณ์การสอนแล้ว เป็นต้น การเปิดโอกาสให้
เด็กร่วมงานกับครูในการสอน มีความจำเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะสอนโดยมีอุปกรณ์หรือไม่ก็ตาม

3. จากการวิจัยของนักการศึกษา ได้แสดงให้เห็นว่าอุปกรณ์การสอนทั้งหลายจะ
ต้องนำมาใช้ให้ถูกวิธีจึงจะได้ผล เช่น อาจจะต้องมีการแนะนำ หรืออภิปรายก่อน เป็นต้น
ตัวอย่างเช่น ครูจะฉายภาพประกอบการสอน ถ้าเราไม่เล่าเรื่องหรืออภิปรายร่วมกันกับเด็ก
ในชั้นนี้แล้ว เด็กอาจจะไม่ได้รับอะไรจากภาพยนตร์ เรื่องนั้นเลยก็ได้ ทั้งนี้เพราะไม่ทราบว่า
ครูจะให้ดูอะไรตรงไหนและมีความมุ่งหมายอย่างไร

4. เมื่อครูได้นำอุปกรณ์การสอนใด ๆ ไปใช้ประกอบการสอนแล้ว ควรจะติดตาม
ผลเพราะจะช่วยให้ครูได้ทราบว่าการใช้อุปกรณ์การสอนของครูนั้นได้รับผลดีมากน้อยแค่ไหน
เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการใช้ในครั้งต่อไป หรือเลือกอุปกรณ์อื่น ๆ ที่อาจจะใช้
โดยลึกลับกว่ามาใช้ในครั้งต่อไป ในการติดตามผลนั้นครูอาจทำได้หลายทางด้วยกัน ให้ตอบ
คำถามหรือเขียนรายงาน เป็นต้น

5. สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การใช้อุปกรณ์การสอนของครูได้ผลดียิ่งขึ้น
ก็คือ การสร้างกิจกรรมเมื่อเด็กเรียนจบแล้ว ควรจะให้เด็กได้มีกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง
ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ครูสอน และแสดงอุปกรณ์การสอนนั้น ๆ เช่น อาจจะให้อ่านหนังสือเพิ่มเติม
ในห้องสมุด เขียนรายงาน คนควา ทดลอง ฯลฯ¹

จะเห็นได้ว่า เมื่อครูนำวัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
นั้น ครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเทคนิคและวิธีการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ให้บังเกิดผลอย่างมี
ประสิทธิภาพ เพราะบางครั้งเราจะพบว่า วัสดุทัศนูปกรณ์ชนิดเดียวกันนี้ ครูอาจจะนำไปใช้

¹ สมพงษ์ ศิริเจริญ, "การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนให้ได้ผลดี," (เอกสาร
นิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2503), หน้า 1-2.

ในวิธีการต่าง ๆ กัน ซึ่งครูบางคนเมื่อนำไปใช้แล้วเด็กอาจจะไม่สนใจเลยก็ได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า โสตทัศนูปกรณ์แต่ละชนิดนั้นจะมีผลดีมาน้อยเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับกลวิธีและเทคนิคในการใช้ของครูด้วย ซึ่งนับได้ว่า โสตทัศนูปกรณ์มีบทบาทต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อม อันจะช่วยป้องกันความสูญเปล่าในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และยังช่วยลดปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้น้อยลงได้อีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย